

[K. Axel Nielsen.]

grunde, dette millionforetagende anførte. Det siger sig selv, at man skal betale og betale dyrt, når man entrerer under slige omstændigheder, specielt når man er staten.

Som det vel er almindelig kendt, startede boligministeriet med at indgå et lejemål til den eksorbitant høje leje af 275 kr. årlig pr. m². På foranledning af finansudvalget blev lejemålet konverteret til et køb, men det har naturligvis påvirket prisen, at der allerede var aftalt en meget høj leje.

Jeg vover den påstand, at staten ved i tide at udbyde kildeskattedehuset i licitation kunne have sparet millionbeløb, men jeg kan ikke forlange at blive accepteret som sagkyndig, og derfor må andre foretage den vurdering og bedømmelse, som jeg tidligere har efterlyst. Jeg kan da oplyse, at en med byggepriser i København kyndig ingeniør har sagt, at et kontorhus som dette højst måtte koste 16-17 mill. kr. Prisen var, som det fremgår af beretningen side 154, alt inklusive 23.845.000 kr.

Det er en høj pris, der er betalt for, at boligministeren ikke efter modtagelsen af notatet af 27. marts erkendte, at det var hans ansvar at få bygget kontorer til de ca. 500, der skulle ansættes i kildeskattedirektoratet. Boligministeren havde ikke behøvet at slå i bordet over for embedsmændene. Sådan er danske embedsmænd heldigvis ikke. Det havde været tilstrækkeligt, om han stiltfærdigt havde sagt: lad mig snarest få nogle forslag til løsning af dette problem. Så ville de forhåndenværende muligheder være blevet undersøgt, og viste ingen af disse sig brugbare, havde der været tid til at udskrive licitation, og man kan med 100 pct.s sikkerhed regne med, at der ville komme flere tilbud frem. Byggefirmaerne er jo normalt ikke så kede af at arbejde for staten.

Betydningen af hastværket fremgår af beretningen side 132, hvorfra jeg citerer fra et notat fra statsbyggekantoret, dateret 30. august. Det hedder her:

„Statsbyggekantorets arbejde med denne sag har været gennemført under et overordentlig stærkt tidspres. Hvis ministerens besked den 21. juli 1968 om, at sagen ikke under nogen omstændigheder måtte forsinkes fra boligministeriets side, skulle

efterleves, var det umuligt at anvende de sædvanlige fremgangsmåder.“

Og senere:

„En advisering i rimelig tid ville have muliggjort en særlig indsats fra statsbyggekantoret. I samarbejde med skattedepartementet og de kommende brugere kunne der være foretaget en bedre behovsanalyse, herunder programmering af kontorstørrelser, rum til særlige indretninger m. v. På grundlag heraf ville man have undersøgt mulighederne for at få dækket behovet ved leje og i negativt fald indhentet tilbud fra samtlige større firmaer, som beskæftiger sig med opførelsen af „nøgleklare“ kontorbygninger“.

Her får vi altså at vide, hvorledes statsbyggekantoret ville have grebet sagen an, såfremt det havde haft den fornødne tid. Det er boligministerens ansvar, at der opstod et uforsvarligt hastværk, for øvrigt netop på en tid, da alle skulle på ferie, sådan at den ene embedsmand måtte afløse den anden. Det må være muligt ved hjælp af sagkundskab med hensyn til byggeri at få foretaget en vurdering af, hvor meget dette hastværk har kostet staten.

Som jeg allerede har sagt, anser jeg det for godt gjort, at boligministeren dels har givet finansudvalget urigtige og vildledende oplysninger, dels har undladt at give finansudvalget oplysninger af væsentlig betydning. Det drejer sig om følgende: ifølge beretningen side 102 anføres det i ansøgningen til finansudvalget — jeg citerer:

„Der har herefter været rettet henvendelse til to større firmaer, som har specialiseret sig i montagebyggeri“.

Denne oplysning er både ukorrekt og misvisende. Firmaet Larsen & Nielsen kom i april gennem en medarbejder i kildeskattedirektoratet i forbindelse med direktør Knud Jensen, direktøren for kildeskattedirektoratet, der allerede den 25. april modtog et tilbud om en tilsvarende aftale som den, firmaet havde indgået med Slagelse byråd, nemlig at firmaet opførte en bygning og udlejede den til direktoratet. Om denne kontakt med firmaet Larsen & Nielsen gav direktør Knud Jensen underretning til skattedepartementet i et notat af 8. maj 1968, og det siges i dette notat, at det i øvrigt underhånden er oplyst, at der fra